

Bilag 15.

Finansministerens bemærkninger til bilag 14.

Til de i skrivelsen rejste to spørgsmål bemærkes følgende:

1. *Fast periodisk kørselsgodtgørelse.*

Fællesudvalget går ind for, at de foreslåede nye regler om den skattemæssige behandling af kørselsgodtgørelser også skal gælde, hvor godtgørelsen ikke ydes efter faste takster pr. kørt km, men som faste periodiske godtgørelser. Der tænkes altså på tilfælde, hvor der f. eks. ydes et fast beløb på 500 kr. om måneden.

For så vidt angår egentlige rejsegodtgørelser har ligningsrådet den 11. september 1970 fastlagt — i øvrigt i overensstemmelse med tidligere praksis —, at faste (månedlige) tilskud til rejse ikke kan anses for „rejsegodtgørelse“ i skattemæssig henseende. I sådanne tilfælde kan udgifterne således ikke fradrages ved siden af det faste lønmodtagerfradrag. Tilsvarende regler må gælde for kørselsudgifter, som der ydes godtgørelse for.

Hvis skatteyderen kunne holde også de faste rejsetilskud og kørselstilskud uden for det faste lønmodtagerfradrag og uden for skatteidrækket, ville der være mulighed for at *camouflere en del af lønnen som fast tilskud* til rejse eller kørsel. Det ville åbne mulighed for misbrug, som det ville være vanskeligt at afbøde med kontrollforanstaltninger.

Hvis parterne har en aftale om faste periodiske godtgørelser, kan de ved at ændre aftalen til godtgørelse efter kilometer-takster opnå fradrag ved siden af det faste lønmodtagerfradrag.

2. *Invaliders og kronisk syges fradrag for merudgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads.*

Fællesudvalget foreslår, at dette fradrag (efter ligningslovens § 9 D) skal kunne foretages ved siden af det faste lønmodtagerfradrag, når man nu vil give fradrag på denne måde for udgifter til befordring ved

skiftende arbejdssted og mellem flere samtidige arbejdssteder, hvor der ydes kørselsgodtgørelse.

Udgangspunktet for de nye regler har været, at man skulle undgå skatteidræk i kørselsgodtgørelser, og sådanne godtgørelser ydes i almindelighed kun for de egentlige erhvervsmæssige kørselsudgifter.

Vil man uagtet den manglende arbejds-givergodtgørelse holde invaliders ekstra kørselsudgifter uden for lønmodtagerfradraget, vil det fremtidig blive nødvendigt at foretage en opdeling af invalidernes kørselsudgifter på „normale“ udgifter og „ekstra“ udgifter, idet de første går ind under lønmodtagerfradraget, de sidste ikke.

Hvis man vil vedtage en yderligere ændring, hvorefter det begrænsede fradrag for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads skal foretages ved siden af det faste lønmodtagerfradrag, forekommer det rimeligt og også praktisk, at de invaliders fradrag for merudgifter holdes uden for det faste lønmodtagerfradrag.

Før kildeskattens indførelse kunne fradrag for rejseudgifter, som der blev ydet godtgørelse for, samt for andre befordringsudgifter, herunder det begrænsede fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads, foretages ved siden af det faste lønmodtagerfradrag. Ved kildeskattens indførelse blev de nævnte fradrag bortset fra rejseudgifter inddraget under det faste lønmodtagerfradrag i forbindelse med en forhøjelse af dette til 1.500 kr.

Det forekommer mest hensigtsmæssigt, at hele spørgsmålet om størrelsen af det faste lønmodtagerfradrag og de udgiftsområder, herunder befordringsudgifter, det skal dække, tages op til en samlet overvejelse. Jeg kan give tilsagn om, at en sådan undersøgelse og bedømmelse vil blive iværksat i forbindelse med eventuelle ændringer i skattelovgivningen med virkning for indkomståret 1972.